

3. Czy regulacja krajowa, o której mowa w pytaniach 1 i 2 jest zgodna z zasadą równego traktowania i zakazem dyskryminacji, ustanowionymi w szczególności w art. 12 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i w art. 3 ust. 1 i ust. 4 ówczesnej dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) w dniu 6 listopada 2014 r. – Unia Europejska, działająca przez Komisję Europejską/Axa Belgium SA

(Sprawa C-494/14)

(2015/C 034/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unia Europejska, działająca przez Komisję Europejską

Strona pozwana: Axa Belgium SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin „osoba trzecia odpowiedzialna za szkodę” zawarty w art. 85a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej powinien podlegać autonomicznej wykładni w prawie Unii, czy też odsyła on do znaczenia, jakie posiada w prawie krajowym?
- 2) W przypadku gdyby terminowi temu należało nadać zakres autonomiczny, to czy powinien być on interpretowany w ten sposób, że obejmuje on każdą osobę, której można przypisać zgon, wypadek lub chorobę, czy też wyłącznie osobę, która może być pociągnięta do odpowiedzialności z powodu swego zawinienia?
- 3) W przypadku gdyby termin „osoba trzecia odpowiedzialna za szkodę” odsyłał do prawa krajowego, to czy prawo Unii nakłada sąd krajowy obowiązek uwzględnienia powództwa subrogacyjnego wniesionego przez Unię Europejską, jeżeli jeden z jej urzędników został uszkodzony w wypadku drogowym, w którym uczestniczył pojazd, w odniesieniu do którego odpowiedzialność nie została wykazana, w zakresie w jakim art. 29a ustawy z dnia 21 listopada 1989 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu od odpowiedzialności w związku z ruchem pojazdów mechanicznych przewiduje automatyczne odszkodowanie na rzecz słabszych uczestników ruchu od ubezpieczycieli, którzy pokrywają odpowiedzialność właściciela, kierującego lub posiadacza pojazdu mechanicznego uczestniczących w wypadku bez konieczności udowodnienia winy tych ostatnich?
- 4) Czy treść i systematyka przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oznaczają, że wydatki zrealizowane przez Unię Europejską na podstawie art. 73 i 78 tego regulaminu w ostatecznym rozrachunku ją obciążają?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino (Włochy) w dniu 7 listopada 2014 r. – postępowanie karne/Stefano Burzio

(Sprawa C-497/14)

(2015/C 034/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Torino

Strona w postępowaniu głównym

Stefano Burzio

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis [art. 10 bis decreto legislativo nr 74 z dnia 10 marca 2000 r.] w zakresie, w jakim zezwala na ocenę odpowiedzialności karnej podmiotu, na który za ten sam czyn (niewpłacenie zaliczek na podatek) nałożono już ostatecznie sankcję administracyjną przewidzianą w [art.13 ust. 1 decreto legislativo nr 471 z dnia 18 grudnia 1997 r.] (z zastosowaniem dopłaty), jest zgodny z prawem wspólnotowym w rozumieniu art. 4 [Protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności] i art. 50 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 12 listopada 2014 r. – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

(Sprawa C-506/14)

(2015/C 034/09)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Inny uczestnik postępowania: Työ- ja elinkeinoministeriö

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE⁽¹⁾ jest nieważna w zakresie, w jakim oparta jest na art. 10a ust. 5 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji⁽²⁾ oraz narusza art. 23 ust. 3 tej dyrektywy, ponieważ nie została ona przyjęta zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE⁽³⁾ i w art. 12 rozporządzenia nr 182/2011/UE⁽⁴⁾? W wypadku udzielenia na niniejsze pytanie odpowiedzi twierdzącej nie ma potrzeby odpowiadania na pozostałe pytania.
- 2) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE narusza art. 10a ust. 5 lit. a) dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji w zakresie, w jakim Komisja przy określaniu progu emisji dla przemysłu nie uwzględniła:
  - (i) części zweryfikowanych emisji z okresu 2005-2007 pochodzących z działalności i instalacji włączonych na okres 2008-2012 do zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie handlu emisjami, w odniesieniu do których jednak w okresie 2005-2007 nie istniał obowiązek weryfikacji i które z tego względu nie były zarejestrowane w rejestrze CITL;
  - (ii) nowej działalności włączonej do zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji na okres 2008-2012 oraz 2013-2020 w zakresie, w jakim nie podlegała ona w latach 2005-2007 pod zakres zastosowania tej dyrektywy i prowadzona była w ramach instalacji podlegających już w tym okresie pod zakres zastosowania dyrektywy w sprawie handlu emisjami;
  - (iii) emisji pochodzących z instalacji wyłączonych z ruchu przed dniem 30 czerwca 2011 r., pomimo że faktycznie istnieją emisje z tych instalacji poddane weryfikacji w latach 2005-2007 oraz częściowo latach 2008-2012.